

ביאור חנף

פתורה פחמ'רפ בחמף באופן שטא מ'נין בכל שאר מאכלות פאסורות-

1 שנת י"ג, ז' י"ב, י"א וי"ג, י"ד

און חייבים לרשבות את פחמף מרשותינן אז שטא יראפ ולא ימלא

2 שנה ריש פסחים... לאור פנ'ר, ורש"י ד"ר בודקין

רש"י פירש שברדיקה במשנה באפ כדי לבאר את פחמף מפנ' איסורי, בל יראפ ובל ימלא'

3 פסחים דף ז' ע"ב, דבדיקת חמף מדרבנן... ס"ג ל'פ', ורש"י ד"ר בביאוד בעמנא

כאן כתב רש"י שמפ'ת אין זורק בבדיקה וביאור, וביאוד בלב בלבד ד'ט' שפאר, תשביתו - שפוא בשבת בלב

4 תוס' שם דף ב' ע"א ד"ר אור לארבעה עשר... לאכיל'ו

תוס' פירש שברדיקה וביאור פן מתקנת חז"ל כדי שטא נבא לאכיל את פחמף שברשותן אחרי ביאוד.

דברי רש"י צ"ד קשים-

5 ר"ן ריש פסחים ד"ר אלא כק פוא, ... מן פאודס', ופויכ'... לאכיל'ו

פנ' פ' מן פתורה אפער דקיים תשביתו בין ע"י ביאוד בלב ובין ע"י בדיקה וביאור, ותקנן חז"ל דקיים את פמ'לו ע"י ביאור דוקא - דרש"י מחשש שאין פביאוד בלב שטא, ולתוס' מחשש אכיל'ו אחרי פביאוד

ופנ', במשנה ראינן שפמ'לו לבדוק את פחמף זמנא, אור לארבעה עשר - ג'ט'ו ש' ארבע פסח. פנ' ש' לאכיל'ו מ'פ' דוקא, בלי'פ ופרי אין פחמף איסור באכיל'ו אז חלות פיום בארבעה עשר מדאורייתא (ושעתיים לפני חלות מדרבנן)-

6 פסחים דף ז' ע"א, ונבדוק בשית... לבדיקה, ורש"י

חז"ל תקנן לבדוק את פחמף בלי'פ מפנ' שאז כולם נמלאים בבית, ואור פנ' יותר חזק אז מביא ופבדיקה פרי חייבת לפיות לאור פנ' דוקא.

7 שם ב'ט', פחמ'ר אב"י... מנ'פ', ורש"י

איסור **לפתח'ל** למפוד בלי'פ בדיקת חמף אז שיבדוק - משנה פסח פתח'ל אי"ז לפפסיק.

ופנ', פנ' ריש פסחים מאריכה בלשון, אור' לארבעה עשר כשפכונא פיא ל'פ' ארבעה עשר - ובריתא ששע בביתו של פמ'ר מפורש, ל'פ' ארבעה עשר - ומסקנת פנ' פיא ש'אור' פוא, ל'פ' לאכיל'ו -

8 פנ'אור פקטן ריש פסחים סוף ד"ר סו'ט'א, ותנא דמתני'... ופשטת פראב"ד... קרא ל'פ'

בפנ' מ'ר'ו לפפסיר מ'פ' תנא דבריתא לא פקפ' אז ל'פ' מ'פ' אכיל'ו מ'פ' - פ' שאין קפידא בל'פ' מ'פ' אכיל'ו בפתח'ל פמסכתא, ותנא דב' פמ'ר פתח'ל בדברים אחרים, פראב"ד חולק עליו וסובר שפכונא ב'אור' פיא לתחלת פלי'פ כשצ"ד לא חשכ' למנ'ר.

9 ש"ע אור"ח סי' תל"א סעי' ב' ורמ"א

פנ'אור חש' לשיטת פראב"ד שאיקר פמ'לו פיא בתחלת פלי'פ ולכן חייב לפפסיק מ'ד אפילו אס פתח'ל בפיתר - וכו', פ' פשוט מ' שאוסק במלאכות מפוקר מותר לו לפשיק במלאכות אפילו אחרי חשיכה וכש'אור יחזור לביתו ויבדוק, אבל פ' פנ'אור חייב לפפסיק ולבדוק בתחלת פלי'פ.

10 מ"ב שם ס"ק ח'

מאריב ב'ביאור זמנא קודמת לבדיקת חמף, אבל ביחיד מסתפק פנ' - ולפ' פח' יאקב ע' מאריב ביחידות קודמת לבדיקה מדין תדיר ושאינן תדיר.

11 פסחים דף ו' ע"א, פחמ'ר רב יפוד פמ'ר רב... אפילו מראש פשנ' זקוק לבאר, ורש"י

פ' רש"י כל שאין דעתו לחזור תוך פפסח לא חייבוהו חז"ל במלות בדיקה ויקיים תשביתו ע"י ביאוד בכל מקום שפוא אכיל'ו אס יז'א תוך שלשים שאז כבר חל עליו חובת בדיקה.

12 פנ'אור פקטן פחמ'ר ומ'פ' פלכ' וי"ט... לחזור אין זריק לבדוק'

שיטת פנ'אור פסח דעתו לחזור לפני פפסח חייב לבדוק אפילו אס יז'א זמן מופלג קודם פפסח.

13 ש"ע אור"ח סי' תל"א סעי' א', ... פנ'אור לבאר, וסעי' ב' דברי פמ'ר, פמ'ר, וכו' ס"ק ט'

פמ'ר פסח כמ'ר'ם מאיקר פד'ן, ופביא שיטת רש"י בשם יש' מוארים, וז' שפוא חייב לבדוק אס דעתו לחזור לפני פפסח דוקא אס יז'א לנשיא רחוקה שיש חשש שטא יספיק לבדוק ממני שיחזור אז פפסח.

ו"כ - דפי פנ"מ ותפ"ד מותר לכתחלה לבדוק את חוב פבית בליטות שלפני י"ד לאור פנ"ר. ובאכסדרא - דפירוש פנ"מ ב"ש"ע (שדוקא במחמתין ליום י"ד פוא בד"צבד) יש לומר שמותר לבדוק בימים שלפני י"ד לאור פנ"מ עכ"ל (ובי"ט דפי פ"ט"ז בבדיקה לאור פנ"מ באכסדרא פ"א תמיד בד"צבד).

ש"ע אור"ח סי' תל"ט סי"א דברי המחבר, ומ"ע ס"ק כ'

פנ"מ ב"פ"א את דברי פתרוחת פדשן דפ"כ.

פנ"מ ב"ש"ע ס"ק פ', ...בליטות י"ד'

פנ"מ ב"פ"א את דברי המחבר באכסדרא כ"ו פנ"מ ב"ש"ע כ"ט

פנ"מ ב"ש"ע ס"ק ב', ...בדיקה' ושע"פ אור"ח סי' ת"א, ובית'

פנ"מ ב"פ"א את דברי פנ"מ ב"ש"ע - א"כ שפ"ק ק"ת בחי"ש"ו של פת"ד ד"פ"ע דק"י"ס את פ"ע. אין לחלק בין בדיקה לבדיקה' ע"י בדיקת חדר א"כ אור לארבעה עשר.

ויו"ט א"כ דפ"כ פ"א יש לו פרה פחדים לבדוק י"ט דפ"ק אפ"י"ו לכתחלה בבדיקת י"ט (או בכ"ט יום לפני י"ט) באכסדרא לאור פ"א ובדיקת אור פנ"ר בליטות י"ט (או בכ"ט לילה לפני י"ט) בכ"ט מקום - ובתנאי שיש א"כ מקום לבדוק אור ל"ד בברכה כתקנת חז"ל.

8 סימן קל"ג

ולבדוק. אלמא דכבוד לחד לא סגי. ואע"ג דמסיק התם משום שלא לחלק בין בדיקה לבדיקה, ואיכא למימר דהיכא דעביד בדיקה כ"ש באור י"ד די בכך אחר הכבוד, דמהשתא לא תחלוק בין בדיקה לבדיקה. מ"מ כתב נמי התם טעם אחר דכבוד לחד לא סגי, משום דילמא מישתכח בגומא. וא"כ במה יצאו החדרים מחובת בדיקה. ואף כי אין להקל במצוה זו דאחמור בה דרבנן טובא, וצריך לבדוק בדיקה גמורה לחורין ולסדקין בכל חדרי הבית שמכניסים בהן חמץ³.

שאלה: הרבה בני אדם נוהגים לטאטא ולכבד כל חדרי ביתם ב' או ג' ימים קודם י"ד. ובאור י"ד מניחים להם ג' או ד' פתיתין במקצת חדרים. וכשבדקים ומוציאים אילו הפתיתים שהניחו להם בני ביתם מפסיקים שוב לבדוק, שפיר דמי או לאו.

תשובה: יראה דמילתא דפשיטא הוא דלא יאות אינון עבדי¹. דבגמרא² פ"ק דפסחים כתב בהדיא דאם כבדו וטאטאו הבית קודם לכן אפ"ה צריך לחזור

למדנן את פחיוב לבדוק את פחמ"ץ. אבד טרם למדנן חמ"ץ נפו-

1' חלפה פרק א' משנה א' ...אלו חייבין בחלפה, ומשנה ב' ...עובר בפסח'

פחמ"ץ פוּא מחמשת מיני דגן בלדב

2' פסחים ד' ד' ע"א במשנה ...שואע"ל, ונא, פני אין... סירחון'

אורז וזוחן ומיני קטניות אינן באין לדי חמ"ץ

3' ש"ע אור"ח סי' תנ"ג סעיף א' ורמ"א, ומ"ב ס"ק ו', וז', ומ"מ... לריק לזב'

מנא אשכנז שלא לאכול קטניות בפסח אבד מותר להשקותן ולפענח מן אויני אוסרים את פתבש"ד נבולו לתוכו. וזרעונם אינן בכלל קטניות.

4' ע"פ בפסחים, אמר רבה בר בר חנה ...כרת', איתער ברו... אין מחמ"ץ'

אין פ' מיני דגן נצטין חמ"ץ אלכא בתערובת מים ולכא כשנלושו במי פירות

5' פסחים ד' ד' ע"א, והתניא אין לשיין... יאכע"ל, ורש"י

דפי רש"י סובר ריש דקיש עמי פירות עושם חמ"ץ נקשה - ופוא אסור אלכא שאין בו כרת. וסובר רבן אמלי"א עמי פירות זורמים לדגן לפתחמ"ץ מפר וואי אפטר דפשמר מחמ"ץ, וחכמים סוברים שאפטר לשומר ע"י עאופים אותו מי'.

6' תוס' ע"פ ד' ע"ב ד"ה ומי פירות ...שרו לזמרי'

שיטת ר"ת שאין מי פירות מחמ"ץ כלל בלי מים, ועם מים ממפרים לפחמ"ץ אבד אין בו כרת.

7' ש"ע אור"ח סי' תס"ב סעיף א' וב', ורמ"א סעיף ד', ומ"ב ס"ק ט"ג, וי"ח

שיטת המחבר כתוס' שאין חמ"ץ במי פירות בלי מים, ורמ"א חש לשיטת רש"י (ע"פ דלע"א נב"ד לתוכו ק"ת מים) שלא לאכול.

8' ש"ע אור"ח סי' תנ"ט סעיף ב' ...מן השערה, ואם פחמ"ץ... פאור'

דגן ומים מתחמ"ץ אם יושבים בלי עסק למשך ח"י דקות - ואיסי שפתח"ל לפחמ"ץ אם פכסיפו פניו אבד לכא נצטו בה סדקיים אינן חמ"ץ אמור (אלכא נקשה), ומשנדקדק חייבים עליה כרת.

וא"כ - חמ"ץ אמור פוא אחד מחמשת מיני דגן שנתערב עם מים למשך ח"י דקות בלי עסק ופתח"ל דקב"ל סדקיים, אם נתערב עם מי פירות לפי רש"י או מים ומי פירות לפי ר"ת - או שנתערב במים אבד פכסיפו פניו בלדב פרי זב חמ"ץ נקשה וואינן בכרת.

וכל זב בדברים פראויים לאכילה, אבד בדברים שאינן מאכילים ישנן דינים אחרים.

במשנה ריש פרק ג' דפסחים מביע ענין חמ"ץ פאסורים אבד אין חייבים עליהם כרת -

9' פסחים ד' ד' ע"א במשנה, ואלו עוברים... סופרים'

כותח פבב"ל, שכר פמדי, זיתוס פמזרי וחמ"ץ פאדומי כולם מאכילים פם שי בפה תערובת חמ"ץ, זומן ע"ל זבאים, עמילן ע"ל סבחים וקולן ע"ל סופרים אינן מאכילים אבד נצטו מפי מיני דגן ופחמ"ץ

10' מ"ב סי' תמ"ב ס"ק ב', ונקשה... ק"ת, ושערה"ל אות י"ג

חמ"ץ שאינן ראוי לאכילה אלכא ע"י פדחק פוא ע"כ נקשה, אבד אם אינן ראוי אפילו ע"י פדחק אי"ל לבאר.

11' פסחים ד' ד' ע"ב, ת"ר פפת שעפשה... בפסח'

כאן מפורש חמ"ץ שאינן ראוי לאכילה אדם עדיין חייב לבאר כל שראוי לאכילה כלל -

12' ר"ן פרק אלו עוברין (בריו"ל ע"ב) ד"ה ת"ר, וכי תינא...

פרי' פקשה דבכ"ד איסורים שבתורה ק"ל שכל שאינן ראוי לאכילה אדם אינן אוסר מפת' ולמה בחמ"ץ יש זורק שלא יפא ראוי לאכילה כלל? ותיר' שכל שראוי לפחמ"ץ ציסות אחרות יש עליו ע"פ שאור - ע"פ פשאור אינן ראוי לאכילה אדם.

וא"כ קשה למח א"ן כרת בזומן של זבאים וכי'?

13' מ"ב ע"ב סי' תמ"ב ס"ק ב', ודוקא... בס"ב'

אם נאע"ל לכא פיה ראוי לאכילה אלכא ע"י פדחק פוי חמ"ץ נקשה - שעשו זומן של זבאים מדגן וא"כ נתחמ"ץ. אבד אם פ"י חמ"ץ אמור וא"כ נתעפש כל שראוי לאכילה כלל יש עליו דין שאור.

14' רא"ע פרק ב' פסחים סי' א', שנפסד מלאכול כלל דומיא... פברילוני ז"ל'

אפילו אם אינן ראוי לאכילה כלל אסור לאכול מדרבנן מפני ש"י פאכילה פחשיבו למאכל (בלשון פספריס, אחשבי"ה)

תוס' דף מ"א ע"א ד"ה כאן, וקשה ... דפחות מכזית חייב לבאר

פתוס' פקשו דא"ל בצריבה ק"י"ד דפחות מכזית חייב לבאר אכ"כ משנת דעריבה, וא"כ בבית דאינפ, עשוי'פ דחזק' אפי' בלי ז'ירוף יש חיוב ביצור בבליק - ואפי' אין לו אדא חז' זית אחד חייב לבאר

רמב"ם פרק ב' חמ"ח ומ"ב העכ"ב ע"ג, בבליק... ופ"כ"ג, וכו' משנה

רמב"ם דמ"ד ע"א דבוק דכותל דין כעש' לחזק בצריבה ובפחות מכזית בטל

ספר יראים ס'מ"ן ק"ה, וז'ריק ע"ב... לבאר

דפי פיראים פחות מכזית פמאנ' ק"ת אין ע"ו ס' חמ"ט אדא לכ"כ - ובזב איירי רב פונא. וי"א שיש חיוב ביצור מדרבנן ע"כ בפחות מכזית, אדא שבצריבה ועש' לחזק, או בבית ודבוק דרמב"ם, וכו' נ"ח מאנ' דפי פיראים אין ע"ו ע"כ חמ"ט, ואם יש חשש שיתדבקו כמה חז'אוי כזיתים חייב לבאר - ופי"ן בבליק, דבפירורים קשים דא ע"י שיתדבקו, וא"כ פירורי' חס' פחותים מכזית א"ז לבאר אס' פ"ס מנשפ"ס.

רש"י דף מ"א ע"א ד"ה נכ"ד

רש"י פ"י כ"ב בלישנא קנא דאין פ"א דחייב ביצור אפחות מכזית לבד וכל הפסאדה פ"א כשי' בסך פ"כ יתר מכזית בצריבה - דמכאור' רש"י ד"יק לומר, דאיכא ב' ש"רי' שכל פחות תה"י בכל' א' וא"כ ע"כ ברב פונא בבית איירי באין מאנ' ובלי חשש ז'ירוף א"ז לבאר (אדא שרש"י פ"ירוף ע"י אפי' בפירורים קשים דא ז' עש' חתיכה אחת ע"נ)

שו"ע אור"ח ס' תמ"ב ע"א דברי המחבר

שו"ע כרש"י ע"ב ז'ירוף כ"ו - ואיירי באין ע"נ דעריבה

שו"ע ע"ב ז' ח' ומ"ב ס"ק ע"ג, ושע"ב א"ו ס"א

כאן פסק שו"ע כרמב"ם! ומשע"ב פסק מ"ב כיראים.

וא"כ - חמ"ט פראוי דאכ"כ אדס אפילו ע"י פדחוק, או שראוי דפחות ע"סות אפחות וראוי דאכ"כ כלב חייבים לבאר ובפ"ו פחות מכזית - בתנאי' שמתייחסים אד"ו כאול נאכ"כ. אב"ד חמ"ט - אפילו ראוי דאכ"כ אדס - שמתייחסים אד"ו כאול כ"ו או לכ"כ, כל שפ"ו חתיכה פחותה מכזית אין ז'ריק לבאר, ואם פ"א חתיכה גדולה מכזית לכאורה אין ע"ב אדא לבאר או דק"ק דע"ד שוינפ ראו"י דאכ"כ כלב -

פסחים דף מ"א ע"ב, דתנא פת... דא ביע"י, א"ר נחמן אמר רב... בסע"א וכו'

חתיכת חמ"ט גדולה מכזית שפ"ו ראוי דאכ"כ אב"ד ע"נ כחפ"י וט"א כמאכ"כ אפשר לבטל ע"י שימח' אד"פ ע"כ.

וכל זב דע"ן חיוב ביצור, אב"ד בודאי אסור לכ"כ - וייתכן שחייבים ע"ו כרת, ויש מקום לחקור - גבי חמ"ט שוינ' ראוי דאכ"כ כלב מנדנ' ע"ס אכ"כ כמתעסק או ע"י תצרות דא אחשבי"פ - אב"ד כאן שפ"ו בע"כ חמ"ט אולי יש מקום לומר אכ"כ כמתעסק ע"י אסור -

שו"ע אור"ח ס' תמ"ב ע"א דברי המחבר, ומ"ב ס"ק ע"ג

אין דפשתמ' בבג"ד'ם ע"ב בצ"ו באד"ן חמ"ט משע"ב פ"ו דתוב פמאכ"כ - פ"ר א"ל בפחות מכזית שוינ' חתיכה אד"ו כאול אכ"כ - אס' נב"ד לתוב פאכ"כ חז' דפ"ו אכ"כ אפילו אס' דא אחשבי"פ!

וא"כ - בד"קת חמ"ט פ"א פחיפוש אחרי חמ"ט שמתייחסים אד"ו כאול נאכ"כ ואפי' כשפ"ו פחות מכזית, או חתיכות חמ"ט שוינ' מתייחסים אד"ו כאול חמ"ט כשפ"ס גדולים מכזית - אב"ד נקי' פמאכ"כ וחדר שבו אכ"כ וכן נקי' פבג"ד'ם ש"בשים בשעת פאכ"כ חייב דפ"ו באופן ש"כ נשאר אפילו משפ"ו שראוי דאכ"כ אפילו ע"י פדחוק.

2 דאין עובר בצל יראה ובל ימלא אלא בזית דווקא כדתנן ברפ"ק דז"ב וצפחות מכזית אפי' איסורא דרבנן נמי ליכא

ונראה לי ליתן ע"ס לדבר דמ"ש לענין כל יראה דליכא איסורא כלל צפחות מכשיעור מש"כ כלל האיסורים משום דאמרינן ההם דהא דהני שיעור אסור מה"ת היא משום דהזי לאיזטרופי איסורא קאכיל וה"ע לא שייך אלא באיסורי אכילה דק"ל אם אובל כזית צנדי שיעור אכילה פרס מנערך וחייב עליו הרי שאם אכל עכשיו כל שהוא כשיחזור ויאכל צנדי אכילה פרס עד שיגלים עמו לשיעור כזית נמלא הא כל שהוא שאכל כבר צאיסורא אכל למפרע דהא איהו מנערך ומגלים לשיעור אכילה אכל גבי כל יראה דאפי' אם ישלים לבחור זמן לשיעור כזית אינו עובר אלא על מכאן ולהבא כ"י ששהה אלא פחות מכשיעור כלל דלשעבר אלא על להבא משעה שהשלים לנשיעור וכיון דא"ל לעולם שיבא לידי איסור על שיהיי' זו של פחות מכשיעור לענין כל יראה למפרע לית לן בה

---

8 וצריך ליהדר שלא להשאיר אפי' פחות מכזית במקום במקום שאינו עשוי לחזק והוא שראוי לאכול קצת אבל אם הוא פחות מכזית והוא מטונף קצת כיון דאיכא תרתי לריעותא אינו חייב לבער

1' פסחים ד'י' ה' ע"ב, ת"ר שבעת ימים ... ת"ד דא יחנני, ורש"י

אין איסור ד' יראו ד' חנניו ד' אחרים' (דרש"י פכונג באחרים פיא ד' א'ו), ובכ' זאת אסור דקב' ד' הפ' פקדונ'ת

2' ע"ב, אחר מר יכול ... דני ואסור, ורש"י

פאיסור דקב' פקדונ'ת פוא כקב' אחרות ד' חנניו ד' פנכרי - שחייב ד' ד' אס קור' משפ'ו, אב' ד' חנניו ד' נכרי שאין ד' ישראל' ד' אחרות אינ' אב' ד'.

3' פסחים ד'י' כ"א ע"א במשנה, כ' ש' ... אסור בפנאותו

מותר ד'תחת' ל'מכור את חנניו ד'נכרי ד' ד' חנניו אסור פנאו' חנני

4' ש"ע א"ח ס"י תמ"ח סע"ג ד'

מותר ד'מכור את פנאו' ד'נכרי אצ"פ שיד' שפנכרי יחזור וימכר' ל' אחר' פפסח - ובד' ד' ש'א יתנ' ע'ו כ' במפור'.

ופנ' בש"ע כתב, ד'אין י'ודי מנאו' ד'בית' - ומש' שאסור ד'פסח'ו ד'ביתו, וקש' מנ' מפור'ת שאין אסור ד'פסח'ת חנניו ד' א' ברשותו כ' שאין פ' ישראל' מקב' ד' אחרות?

5' נ"ב ע"ס ס"ק י"ב, ומה שפירכו...

ד'פי פ'ח י'קב' ד' ש'ריב' ד'פול'א'ו מ'ביתו פוא כ'י ד'זכות' בו ע"י משיכ'ו, אב' ד' פ'ר'פ' אחרונ' סובר' ש'אס' נ'ש'ר ב'ביתו נ'רא'פ' כ'אילו ד'א' מ'כרו ומ'חזיק' ב'חנניו ד' ע'ל'מו תוך פפסח, וג' יש חש' ש'ב'א ד'אכ'לו, וא' יש ל'ו פ'ר'פ' חנניו ד'מכור וקש' ד'פול'א'ו מ'ביתו ד'ריב' ד'מכור את פ'חד'ר ש'פנאו' מונח בו ד'נכרי וג' ד'ת'ת ל'ו את פ'פתח'.

ופנ', ב'מכור חנניו ד'אין פ'אין מושק' את פ'חנניו באנ' ד'מחלוקת פ'ראשונ'ם ב'אילו קננ'ם מוצי'ם ב'נכרי -

6' ע"ב ד'ר' ד' ע"א, אחר אחר ... קונ'ו, ורש"י

ד'אחר' משיכ' ב'אין קונ' - ופ'י רש"י א'ל' ע' פי ש'ל'א נ'תן מצות - ומש' ש'כ'ל' בודאי קונ'.

7' ע"ב, ר' אשי אחר ... אינ' קונ'ו, ורש"י

ע' בר' אשי ש'סובר אין משיכ' קונ' ב'אין פ'י רש"י ש'כ'ל' קונ'

ב'מסכת ב"מ נחלקו ר' יוחנן ור'ש' דקיש אס משיכ' ב'ישראל' קונ' מן פ'תורה או מ'דרבנ'

8' ב"מ ד'י' נ"ז ע"ב, אחר ר' יוחנן ... מ'ד' ד'י'

ד'ר' יוחנן מ'פ'ת' כ'ס'ל' קונ' ורבנ' תקנ' קנן משיכ'ו ו'אילו ד'ר'ש' דקיש פפסוק, מ'ד' ע'מיתק' עוסק בקנן משיכ'ו.

9' תוס' ע"ב ד' ר' אשי, פ'ר"ת ... וד'עובד כוכבים בכס'ל'

ד'ש'ת ר"ת ש'פ'ל'כ' פ'א' כ'אחר' משיכ' קונ' ב'נכרי - וד'ל'כ' כ'ר' יוחנן ש'כ'ל' קונ' מן פ'תורה ב'ישראל' וב'ז' א'יר' פפסוק וש' ב'פסוק נ'תמצ' א' (שא'ינ' ב'כ'ל' ע'מיתק') ומ'חיל'א אין פ'כ'ס'ל' קונ' ד'א'י'.

ב'כור ב'פ'ח' ע'פ'ר' ב'ז'פ"ז קדוש ואסור ב'ז'י'פ' וע'ב'וד' וא'ין ש'יב' ד'פ'קריבו - ומ'חיל'א פוא מ'כש'ל' ופ'פסד', ד'כ' נ'פ'א ד'מכור ב'פ'ח' פ'עומ'ת ד'ל'ד'ת ב'כור ד'א'י' כ'י ד'פוסרו מן פ'ב'כור' -

10' ע"ב בתוס', ופ'ר"ת ד'חוש ... חדר ב'ביתו'

ד'פי רש"י ד'ע' כ'ר' אשי וכ'י ד'ל'את ד' רש"י וג' ר"ת מקנ'ם ד'א'י' ע"י כ'ס'ל' ומשיכ'ו.

וב'י'כ' ב'חנניו ע'אין ב'ר'ונ' (או ב'יכול'תו) ד'מסרו ד'א'י' מנח' - אין אפ'שות ד'ל'את י'ד' ר"ת.

11' נ"ב ס"י תמ"ח ס"ק י"ז, וס"ק י"ע, כתבו פ'אחרונ'ם ... אותו פ'חד'ר

ד'כתחת' מוכרי' ל'ו ע"י כ'ס'ל' ומשיכ'ו, וכ'ע"א ב'משיכ'ו מקנ'ם ל'ו בכ'ס'ל', אב', ח'ר', סוד'ר (ח'ל'פ'ין), תקי'צת כ'ל', מסיר'ת מ'פתח', ובקננ'ם פ'נפוא'ים ב'ין פ'א'י'ם ב'אותו ז'מן.

12' ב'אור פ'ל'כ' ד' ר' ב'ד'ר מוצ' בס'ל' פ'דיבור, ופ'יכ'א ש'עוש'...

כ'ש'עוש' פ'ר'ב' קננ'ם מס'ביר'ם ל'ו ש'מקנ'ם ל'ו ע"י כ'ל' אחר' מ'פ'ס', ול'יתר ב'חנן מ'פ'קיר'ם את פ'כ'ל' ב'פ'נ' ב'י'ד'.

13' ע"ב בתחלת פ'דיבור, ... ד'ז' מ'פ'נ'

נ'פ'א'ים ד'קבוצ' מ'חיר ול'קב'ל' מ'פ'א'י' ק'ת' כ'ס'ל' ע'ל' פ'חש'ב'ון.

דמנע חנ"ה עבר ע"ו פפסס אסור בפנאפ מדרבנן כ"ש (ואילו ל"ר יפודפ אסור מדאורייתא).

1' ע"ע אונ"ח ס"י תנ"ח סע"ף ה', ומ"ב ס"ק כ"ה... שנתיר לו

אצ"פ שמדאורייתא אחרי שביטל את חמ"ו אינן עובר ע"ו, בכל זאת אחרי שחז"ל תקנו לבדוק ולבאר אסור אחרי פפסס את חמ"ה ש"ל אביערו.

2' ע"ב מ"ב, ודע... יש לסמוך עליהם

אפילו אם בדק את רשותו וביער את כל חמ"ה שמ"ו - אם אח"כ מ"ו חמ"ה ברשותו אחרי פפסס ש"ל פ"ח"ה מ"ו א"ב ש"ע בד"ק - ע"פ חמ"ה פ"ו א"ב אסור בפנאפ, ובמקום פפסס מרוב יש לסמוך על אלו שמק"ל"ס בדבר.

3' ע"ע ע"ס ע"ג, מ"ב ס"ק ט', ע"י"ש, ובה"ט ד"ה אפילו... ובא"ר

חמ"ה שמחמת אונס ע"ב אביערו ועבר ע"ו פפסס ע"כ אסור בפנאפ, אלא שבמקום אונס גמור יש מק"ל"ס - וכן ע"פ המק"ל"ס בדק וביטל אסור, א"ו ה"ו ע"פ ע"ב אביערו יש לומר ש"ס בפנאפ ול"א בדק ע"כ נאסור.

יש מקום לחקור איך דין בחמ"ו ש"ל יפודי בלתי שומר מ"ו ש"ל א"ב את חמ"ו מחמת חסרון ידיעה בענין איסור חמ"ה - האם יש מקום להקטין כ"ו באונס גמור או ע"כ.

עוד ש"ל ש"פוסקים דן ע"ו ה"א ב"פודי בלתי שומר מ"ו ש"פ"ע ע"ו למכור את חמ"ו ע"כ ר"ב כ"ד ש"מ"ו מ"ו יוכלו לקנות מ"ו אחר פפסס, אב"ל חנ"ה פ"ת פתוחה במש"כ י"ו פ"ח ומכר ע"ס חמ"ה - פ"אם יש מ"ה במכירת חמ"ה ש"י"ר או ש"פ"ש ע"כ א"ב ע"כ את פ"ד"ר"ס בר"ע"ת -

4' ע"ת אגרות משה חלק אונ"ח א' ס"י קנ"ט

ר' משה אצן ש"ל מ"ה שפ"עונן מכר באמ"ע פפסס ע"כ מ"פ"ו, אב"ל ע"כ פ"י בדעתו לבטל את פ"מכ"ר.

עוד א"ע מ"ו ה"פ א"ב ע"כ חמ"ה ש"פ"ה בד"ר ב"י פ"ס פ"ע באמ"ע פפסס או אחרי פפסס -

5' ע"ס ס"י קנ"ו... מדאורייתא, נחזור...

ע"פ ר' משה אין חמ"ה ברשות פ"מ"ח למכור ע"ס חמ"ו ולבטל, ובד"אן ע"י"ן ע"כ פ"ע ע"רשותו ע"ל פ"מק"ב מ"מ"ל"א אין מ"י ש"ע"ב ע"כ ב"ד י"א, אב"ל ע"כ ח"ה ע"כ יש"ל חמ"ה ע"כ פ"ס א"ל"א א"ס מכ"ר ע"כ מק"ד"ס.

ביסודו ש"ל דין ביטול דאורייתא נחלקו רש"י ותוס' -

6' רש"י פסחים ד"ה ע"ב ד"ה בביטול בעל"פ

ש"ת רש"י מ"ו, תשב"תו ה"א ע"ש"ת את חמ"ה מ"ב - ע"כ יש"ב כל"ס בע"י"ו.

7' תוס' ע"ס ד"ה מדאורייתא, וכו' ר"י...

ע"פ תוס' ביטול א"ע פ"ק

8' ע"ע אונ"ח ס"י ת"ד ע"ף ב', ד"א"ר, ומ"ב ס"ק ח'

פ"ע"ע פ"ס כ"ש"י, ופ"ב פ"ס"ל ש"כ"א ע"כ ע"ס תוס'.

⁴ בדבר התנונים שמוכרים חמצם ע"י הרב כנהוג והוא חשוד לעבור לסחור בחמץ בפסח ונטול כל מה שצריך למכור בפסח מאלו החמץ שמכר ע"י הרב, פשוט שאין זה בטול על המכירה כי מצד תנאי המכירה להעכו"ם נכתב בשטר המכירה שמה שיטול יהיה כקונה או מהעכו"ם ויצטרך לגבות מהסך שחייב לו העכו"ם וממילא אין כאן שום בטול על המכירה ומה שלא לקח הוא של העכו"ם. ובלא זה אין שייך לבטל קנין שכבר נעשה ואינו שוב בעלים על זה אלא הוא או כקונה מחדש או כנוזל, שהוא ודאי עבר על כל יראה כיון שקנה בין למקח בין לגזל אבל רק על מה שלקח בידו וקנה ולא על מה שנשאר.

ואין לומר שאיגלאי מילתא שלא מכר בלב שלם אלא שהערים, דמה"ת נימא כן דאף שחשוד לעבור להנאתו כשאינו יכול בהיתר לא יעבור על מה שיכול לעשות בהיתר. ואף אם נימא שבוה"ז במדינה זו ליכא חזקה זו דבחולין דף ד', הוא רק שלא יחליף שהוא לבקש תחבולות להיתר אבל על מה שעשה בהיתר ממש, ודאי לא נימא שבלבו לא רצה בהיתר, ולכן ברור ופשוט שהמכירה קיימת וטוב עשה כתר"ה שהשתדל שימכרו חמצם. ידידו, משה פיינשטיין

המכירי במתנה גמורה את החמץ שישלח לקרובו וקנה במשיכה כדאיתא בתוס' ע"ז דף ע"א ד"ה נרדשני דבמתנה דליכא כספא לכו"ע קונה נכרי נמשיכה או בהגבהה או שימכור להנכרי ויקנה במשיכה ובכסף משום מחלוקת רש"י ור"ת כדאיתא בתוס' ד"ה ר' אשי ויבקש את הנכרי שישלח זה לקרובו וא"כ הוא חמצו של עכו"ם ממש, ומי שנשלח לו הרי לא קנה וממילא לא יהיה שום חשש לאסור, אך כ"ז הוא כשיתקבל אחר הפסח דאם יתקבל בכי זאר שבארץ ישראל בימי הפסח שיש עליהם אחריות תחבילה והם ישראלים הרי יעברו הממונים על הבי זאר מדין קבל אחריות ולזה כמדומני שליכא שום צעה דאף באופן שמיעיל מכירת המשלח הרי יעברו כשהיה בימי הפסח בכי דואר שבמדינת ישראל.

ידידו,

משה פיינשטיין

⁵ הנהגה בדבר תחבילות של חמץ ששולחין מכאן להקרובים שבארץ ישראל ומתעכבים עד אחר הפסח שכתב כתר"ה דהיכא שהמשלח ימכרם לנכרי אין שום שאלה דהא כל היכא שנמצאים הם שלו, לע"ד הוא רק כשאם יחזור בו מהשלוח לקרובו יהיו מחוייבין מהבי דואר להתזיר לו וגם שיהיה טיפק בידו להודיע להבי דואר שחזר בו ולא יתנו למי שנשלח לו שהוא כשהודיעה לבי דואר והחזרה לידו לא יעלה כסף שיוי החמץ, אבל כשלא יחזירו לו או אף במחוייבין להתזיר לו אבל יעלה הוצאת הידיעה להבי דואר והחזרה לידו כסף החמץ שודאי לא יעשה זה שום איש, שא"כ יצא כבר החמץ מרשותו והוי זה כשלו ואינו ברשותו שאינו יכול לא למכור ולא להפקיר כמפורש בב"ק דף ס"ט ודף ע' וא"כ גם בטולו לא יתני ויהיה עוד אסור מדאורייתא.

נחזור לדינא שברוב הפעמים אין יכולין ל המשלח ולא מי שנשלח לו למכור לנכרי וגם ל לבטל וא"כ יש לכאורה לאסור, אבל אפשר דמי שאינו ברשותו המשלח אינו עובר על כל יראו ומה שגולן עובר ונאסר החמץ אף שאינו שלו ולעני שאר דינים הא שוין שלו ואינו ברשותו לברשותו ואינו שלו הוא מטעם זין האחריות שעל הגולן דחיי באונסין שג"כ מתחייב בשביל זה בבעור אבל הנג לא יעבור, ועיין ברא"ש פסחים דף ה' מה שהבי מהמכילתא שעל שלו ואינו ברשותו אינו עומ רק בעובדא דהמכילתא דהוא במפקיד ונפקד לפ יש מן הגאונים פליגי הרי יונה הרא"ש אבל בנו וגולן יודו שהנגזל אינו עובר והגולן עובר מי אחריות, ולכן בעובדא דידן באופן שאין יכול המשל למכור ולבטל משום שאינו ברשותו נמצא שאין עובר בכל יראה, ומי שנשלח לו הא לא קנ ואין עליו גם אחריות שודאי אינו עובר וממיל אין לאסור כיון ששום איש לא עבר עליו, אב למעשה עדיין צריך לעיין בזה.

ולכתחלה כשבא אחד לשאול איך לעשות כשרות לשלח חמץ לקרובו, טוב לומר לו שיתן לגב

כפקדמה דלעככות תערוכות חמ"ץ נחנזר עט איסור' אכילע, פנאפ ופשעיי' חמ"ץ ברשותן בערב פסח ובפסח, וגם עט פאיסור ל'פונת מחמ"ץ שער עט'ו הפסח.

את פאיסור'ס בחמ"ץ שדמנדן- מפר'ת אסור דלאכוד חמ"ץ כבר מערב פסח - דפי רבי יהודה נ. דלא תאכיל עט'ו חמ"ץ שסור דלאכוד וליפונת מחמ"ץ מנאן פקרבת קרבן פסח. ולפי רבי שמאון אכילת חמ"ץ פוא ביאוד מלות עשע של, תשבי'ו שניטאוינ דבער את פחמ"ץ מפר'ת בע"פ אחר חלות - פראמב"ס פסק כרבי יהודה (וכדבריו פסק פאר"א) - ומחילא פאכוד או נענע מחמ"ץ בע"פ אבר בלאו ועשע - ופראב"ד כר"ע - שפאכוד או נענע מחמ"ץ בע"פ שדא כדירק ביצור אבר בעשע, ומותר לכתחלע ל'פונת פחמ"ץ בשעת ביצור (דשרוף חמ"ץ בתנור), לכד פדעות אסור דלפחציק חמ"ץ ברשותו בע"פ אחר חלות משום מלות תשבי'ו. מדרבנן אסור דלאכוד חמ"ץ כבר שתי"ס דפי חלות ואסור ל'פונת ממנן ששע דפי חלות.

חמ"ץ בפסח אסור באכילע ובפנאפ - פאכודו בכרת ופנענע ממנן בלאו - וכן אסור מפר'ת דלפחציקו ברשותו משני דאוינ ועשע - דא יראע, דא ימלא ותשבי'ו.

חמ"ץ שער עט'ו פפסח ברשות ישראל דפי רבי יהודה אסור בפנאפ מפר'ת דעודס וטר"ע מדרבנן משום קנא - ופדכע כר"ע

למדנן גס את הפדירות של חמ"ץ ושאר - שמפר'ת חמ"ץ פוא אי מחמשת מיני דאן שנתחמ"ץ עז כדי שניאו בו סדקים ופוא ראו דלאכילת אדס, ושאר פוא אי מחמשת מיני דאן שנתחמ"ץ ופוא ראו דלפחמ"ץ עיסע אצ"פ שבצמחו אינן ראו דלאכילע - ובלעד שדא נתקדקע עז שאינן ראו דלאכילת כלב. מדרבנן, גס דאן בשלבים ראשונים של חימ"ץ אסור ופינן שפינו פתחילו דלפתלבן או שלבא נראו בו סדקים, אן דאן שלבא פי"ה ראו דלאכילע אדאן ע"י דדחק דפינן שפחמ"ץ - שנינע אסור'ס ונקראים חמ"ץ נקשע בנעס'ו דלחמ"ץ נקשע, אסור מדרבנן דלאכוד דאן שפחמ"ץ אצ"פ שמעודס דא פי"ה ראו דלאכילת כלב משום שבאכילתו אחשבי"ה דלמאכוד - ובתנאי שפחמ"ץ אין ובאונע, שפרי דא שייק לומר אוקשע"ה עט פחמ"ץ כשאכוד ע"י תערוכות דבר שאינן חמ"ץ שראו דלאכילע ולא שייק לומר אחשבי"ה כשאכוד דבר שלבא במתכוון.

דענן בל יראע, כל שאינן חמ"ץ מפר'ת אין איסור דאורייתא בהצנקה, אבד מדרבנן חייב דבער גס חמ"ץ נקשע מחשע שמא יבא דלאכוד, חמ"ץ שאינן ראו דלאכילת אדס וגם אינן ראו דלפחמ"ץ עיסע מותר דלפחציקו ברשותו - וכן חמ"ץ פראו דלפחמ"ץ עיסע כל שלבא פי"ה ראו דלאכילת כלב עס כניסת הפסח. בנעס'ו דלאכילע, מותר דלפחציקו ברשותו חמ"ץ פראו דלאכילע אבד אין מתייחסים אליו כאוד מאכוד - כל שפוא גוש פחות מכזית, אבד אס פוא יתר מכזית חייב ביצור אדאן אס עשע בו שינו מעשע, לכך, אין חיוב דבער פירורים עט דלפחציקו בשם פחותים מכזית שפרי מתייחסים אליהם כאוד דלפחציקו, וכן מותר דלפחציקו בבית פלסטילינע או, שפוא מוטרק מקמח ומים וראו דלאכילע ע"י דדחק - ופאילו גוש באודם כמה זיתים - שפרי עשו בה שינו פאילו ע"י זבא עז שאנן דא מתייחסים אליה כאוד מאכוד.

וא"כ - מלות ביצור חמ"ץ מחייבת שנבער מרשותן חמ"ץ פראו דלאכילת אדס או שראו דלפחמ"ץ עיסע ופוא ראו דלאכילת כלב - בתנאי שמתייחסים אליו כאוד מאכוד, אבד פירורים ושמונע שמתייחסים אליהם כאוד ליכילוק אין חיוב דבערס, בכל זכות, כל פירור שעלוד ליפול במאכוד פסח ופוא ראו דלאכילע - חייבים דלפחציקו משם למרות בעינע פוא ליכילוק, שפרי כשיפול לתוך פתבשיל שוב נתייחס אליו כאוד מאכוד - לכך - יש פבדע שמאזותי בין אופן נקיון שאר חזרי פבית לבין פחדרים שבפס מבינים את פאכוד או פאכודים בהם, שבשאר פחדרים פנקיון פוא מדין ביצור חמ"ץ ואין חיוב דבער ליכילוק (אדאן אס פוא גוש באודם כזית), אבד במאכוד וט"ד פשחן עט'ו אכילע חייבים דלפסיר כל מה שראו דלאכילע אפילו אס במחלו פנכחי מתייחסים אליו כאוד ליכילוק, וכן במה שנעע דלנקיון בגדים - שאין זורק בכיבוס פבגדים בארון ובלעד שיוציאו מתייחסים חתיכות מאכודים שבאינן עדיין פס בהצנקה מאכוד, אבד את פבגדים שלובשים בשעת פכנע, פשעת ואכילת פמאכודים בפסח חייבים לכבס או לנקותם פיסב שלבא דלפכע חז"ל באכילת חמ"ץ בפסח.

עז פקדמה דלעככות תערוכות חמ"ץ בפסח - יסודות תערוכות שאר פאיסורים:

תערוכות איסור ופיתר דלח בלח - דפינן עירוב שעמים בין ע"י עירוב נזלים או דירק בישול וכבשע - דפי רבי יהודה מין במינן במשפח מן פתורה-דפינן שאין עט'ו תורת ביאוד כלל (ושם פאין קובע אס פוא מינן), ולפי פחמים מדאורייתא בלע ברוב (כשעמא שנינע שויס) ומדרבנן בששים, רש"י פסק כרבי יהודה ופתיס' פסקו דרבנן ובצקבותי'פס גס פשו"ע. מין בשאינן מינן (בשעס) אס פדלכע פיא ששעס כעיקר דאורייתא פתערוכות אסורע מפר'ת כל שיש בה עס אסור - דפינן שאין בפיתר ששים כדי דלבעט את פאיסור, אבד אס עס כעיקר דלאו דאורייתא אצ"פ פאיסור בלע ברוב פיתר ומדרבנן בששים, דפי רש"י קיי"ל עס כעיקר דלאו דאורייתא ולפי פתוס' סכ"ע דאורייתא - ומותר פסק פשו"ע. נמלא שלפי רש"י מין במינן במשפח ומין בשאינן מינן ברוב מפר'ת ובששים מדרבנן, ולפי פתוס' מין במינן ברוב מפר'ת ובששים מדרבנן ומין בשאינן מינן בששים מפר'ת - וקיי"ל כתוס'.

וכל זע דענן איסור, אבד דענן מלקות נחלקו פראשנים אס ע"ע מחייב מלקות בכלע - ופאילו אס מחייב מלקות פאס גס כשאכוד כזית מפתערוכות ולא פיתר בה כזית מפאיסור לוקה. דפי ר"ת לוקין עט כל כזית מפתערוכות אפילו כשאין בכלע פתערוכות כזית, דפי רבינו חיים כפן אס יש בכלע פתערוכות כזית אבד אכילת פרס לוקין עט כל כזית מפתערוכות, ולפי פ"ש בנבים אין לוקין אלכא אס אכד כזית איסור כדי אכילת פרס, ולפי פ"י מאורע"ינן אין לוקין עז שיפא בתערוכות רוב איסור.

דראמב"ס ישנע שיסע אחרת בכלע פנען, שפסק סכ"ע דלאו דאורייתא - ומחילא אס אין ששים בפיתר כנעד פאיסור לוקה מכות מרדות בלעד, ובכל זכות סובר פראמב"ס שאס יש בתערוכות כזית איסור בכדי אכילת פרס ואכד ממנע פרס לוקה מן פתורה - ולכא אמרינן שמפר'ת בלע פאיסור ברוב.

וכל זע כשפאיסור נתן עס דלשח אבד נתן עס דלפס מותר - ופינן איסור ששעמא מזיק דלפיתר (ולפי פ"י שפ"זק בשעס יותר משמעותי מפתוספת בכמות) או איסור שבצמחו אינן ראו דלאכילת אדס אינן אוסר. בכלע זע, עס בלעז בכלי וכבר אינן בן יומן אינן אוסר מאכוד כשר שנתבשל בו למרות שכ"ל אסור דלפשתמ באותו כלי עז שיכשירן.

ותערוכות איסור ופיתר ביגע - ופינן כשאין און דניס עט חתיכע שפיא גוש אחד של איסור ופיתר אלכא שנתערבו חתיכות באופן שאין דדעת איזו חתיכע כולע איסור ואיזו כולע פיתר - דפי רבי יהודה מין במינן (בשם) דלא בשל וכן פסק רש"י, אבד פתוס' פסקו כרבן שפוא בלע ברוב - וכן קיי"ל. ובשאינן מינן מדאורייתא בלע ברוב לכ"ע - אדא שארין חזידע שאס פוא אינן מינן באעס זריכ ששים בפיתר כדי דלפיתרו עזירע שמא ישלעם יחד, וכן פסק פשו"ע ופאילו במינן כשפאיסור בלע און מחמיר'ס שלבא יאכד אדס אחד את כולם.

למדנן שפחמ"ך בפסח בכרת, ולאחר הפסח - ערבי יפודע אוסור בפנאפ מדאורייתא אבד אין בו כרת
וערבי שמעון אוסור מדרבנן משום קנס. בתערובות אוסור ופיתר למדנן שלפי רבי יפודע מין במינן לא בעד
ולתכמים מדאורייתא בעד ברוב ומדרבנן בששים, ובשמינין מינן- אס טעם כעיקר דאורייתא פרי פוא בששים
מפ"ת וסם טעם כעיקר לאו דאורייתא מפ"ת בעד ברוב ומדרבנן בששים.

במ"א מנינן שיטת פאמוראים בנעז עדינן תערובות במינן ושלכא במינן קודם פפסח ולאחריו-

1 פסחים ד' כ"ט ע"ב, אחר רב חנ"ך... כול' פאי עא גזרינן, ורש"י

רב סובר כרבי יפודע שמינן במינן עא בעד ועס סובר כרבי יפודע שפחמ"ך שער עעו פפסח אוסור מפ"ת
ומחילא - בין בזמנן (בפסח) ובין שלכא בזמנן (אחר פפסח) במינן במשפן מן פתורה, ובזמנן- שפחמ"ך בכרת
ופוא דבר שאנן רע"ס לאכד כד השנע - עזר שלכא במינן בכלשפו אסו מינן, אבד לאחר פפסח שאין כרת
פשעיר את דין תערובת שלכא במינן עז דין - ופוא בששים.

2 pe, תוס' אחר... כר' שמעון, ורש"י

עס תוס' סובר כרבי יפודע שמינן במינן לא בעד אבד - שלכא כרבי- סובר כרבי שמעון שפחמ"ך שער
עעו פפסח מותר מפ"ת (ומחילא סבה עא חשש עקנס שקנסו פחכמים עפי רבי שמעון), ובנוס' עז ששמח
סובר כר"ש ועלכא כרבי סובר כר' יפודע, שמחילא עס חולק עז פצנן של עזרע אינן מינן אסו מינן, ולכן-
פפסח במינן בכלשפו ובשמינין בששים, ולאחר פפסח פכד מותר לערבי.

3 pe, ורבי יוחנן אחר... כר' שמעון

רבי יוחנן סובר כחכמים שמינן במינן מדאורייתא ברוב ומדרבנן בששים, מין בשמינין מינן בששים משום טעם
כעיקר, ולאחר פפסח סובר כר"ש שבעד מותר.

וא"כ- רב ושמואל סוברים כרבי יפודע שמינן במינן עא בעד ורבי יוחנן סובר כחכמים שמדאורייתא ברוב
ומדרבנן בששים.

רב עזר אינן מינן אסו מינן ושמואל עא עזר. (וער' יוחנן שמינן במינן בעד אין מקום לעזרו!)

רב סובר כרבי יפודע שפחמ"ך שער עעו פפסח אוסור בפנאפ מדאורייתא, שמחילא ורבי יוחנן סוברים
כרבי שמעון שאסור משום קנס בלבד - ומשום מה פסקו שכאן מותר לערבי בין במינן ובין שלכא במינן.

4 pe ריש ע' ע"א, אחר רבא... כרבי שמעון, ורש"י

רבא- שפי"פ מדורות פאחרונם של פאמוראים ביחס ערב שמחילא ורבי יוחנן- פסק כרב ושמואל שסוברים
כרבי יפודע שמינן במינן במשפן מדאורייתא, ופסק כרב עזר אינן מינן אסו מינן, אבד פסק כשמחילא ורבי
יוחנן שסוברים כרבי שמעון שפחמ"ך לאחר פפסח מותר בפנאפ מפ"ת.

ופנה, רש"י עשיטתו בעד פש"ס פסק כרבא שמינן במינן עא במשפן מפ"ת ושלכא במינן בששים (ערש"י
מדרבנן) ובפסח עזרינן אינן מינן אסו מינן ומחילא חנ"ך בפסח בין במינן בין שלכא במינן בכלשפו. אבד עדין -
דקי"ד כשיטת תוס' שמינן במינן ברוב מפ"ת ובששים מדרבנן מפ"ת ופוא בששים מפ"ת, לכאורה אין
מקום לאסור חנ"ך בפסח בכלשפו - שפרי אין אסו מה לעזרו!

5 תוס' עס ד"ה אחר רבא, ודשמעתא אי ער' במשפן... חומרא דחנ"ך

תוס' עשיטתם שאין פלכפ כרבי יפודע למדו שרבא אסר את פחמ"ך בין במינן ובין שלכא במינן במשפן משום
חומרא דחנ"ך ואינן ענין לעדברי רב.

ער"ת פיתפ עירסא אחרת במ"א-

6 עס בתוס', ועז אומר ר"ת... כר' יוחנן, ובסוף, ובחמ"ך בפסח...

עפי עירסת ר"ת פסק רבא כרבי יוחנן שפחמ"ך בפסח בין במינן בין שלכא במינן בששים - וער"ת ככ פיא
פפלכפ, אע"א שלכא ריב עסמוק עז שיטתו למרות שמ"א כן עס בשאלות.

7 ראו"ש פרק ע' ע"א, ודשמעתא אי ער'... דבמשפן קאמר', ובסוף, וחמ"ך עשאות... קודם פפסח

ערא"ש פיתפ עו עירסת ר"ת במ"א, פלככא חנ"ך בזמנן בין במינן בין שלכא במינן אוסור - אבד פירש אוסור
בכלשפו ומשום חומרא דכרת, ולכן בערב פסח אחר חלות אע"פ שפחמ"ך אוסור מפ"ת בעד בששים שאין
כרת לחמ"ך בערב פסח.

וא"כ- עפי רש"י ורא"ש חנ"ך בפסח במשפן - ערש"י במינן מפ"ת ושלכא במינן מדרבנן, וערא"ש בין במינן ובין
שלכא במינן מדרבנן - וער"ת ועיאלות חנ"ך בפסח בששים.

8 ש"ע אור"ח סי' תמ"ז ע"א, בפנאפ' ומ"ב סי"ק א',... כול' שתאו' וסי"ק ב'

פלכפ כרא"ש אין עסמוק עז ר"ת ופשעילתות אע"א כשיש עזר פרהב עדידים עפקד - שפרי ר"ת עע"א עא
סוק עז שיטתו!

למדן שהעלכה היא כשיטת פרא"ש שהנה חנף לא בעד בפסח משום חומרת כרת-

1' פרא"ש פרק חמישי עבודת זרה סי' ע"ד, דפא דאמר חנף... בפסח'

שיטת פרא"ש שדא פחמירו חז"ל בחנף בפסח לאוסרו במשפו אלכא בתצרות דח בלח אבד חתיכת חנף שנתצרה בחתיכות כשרות לפסח כל שאין פחתיכות ראויית לעתכבד וכו' בעד פחמ"ר ברוב.

פי"ז סי' ע"ד

וכל זה דפי פרא"ש אבד לשיטת פרא"ש חנף נקרא דבר יש לו מתירין ברור שגם יבש ביבש לא בעד.

2' שו"ע או"ח סי' תמ"ז סעיף ט'

כאן פסק פשו"ע מאיקר דין כפרמב"ם שדבר יבש אינו בעד - למרות שפסק שדא כפרמב"ם דגבי ביאד לפנ' הפסח ובצרב פסח אחר חלות.

בראשונים מביין עוד שאלף בנצח לחומר תצרות חנף לעומת תצרות איסור-

3' תוס' עבודת זרה דף ס"ו ע"א ד"ה מכ"ל... פ"ה נותן טעם לפגם, ובסוף, ובחנף בפסח...

פתוס' פביאו יש מחמירין בכל איסור שפוא במשפו גס נותן טעם לפגם אוסור מפני שצטם פזום לא גרע מצטם משפו. אבד בסוף אומרים פתוס' שבחנף אינו כן שפרי כל פחמ"ר ארבי במין בשא"מ פ"א גרע אדא אינו ובמין פרי נ"ט לפגם מותר.

4' גמ"ח פ"ה ע"א ע"ד דברי פתוס'

ר"ע איגר תמה מנין דפגם לתוס' שבמין במין דפי רבי יודף נ"ט לפגם מותר! ובשלמא אס פיינו פולכים בתר טעם בקביעת מין ואינו מין דרבי יודף יש דומר ש"ט לפגם לא נקרא מין שפרי יש לו טעם שונה. אבד לעלכה קי"ל שלפי רבי יודף מין נקבא ע"י ש - וא"כ שוב קשה מנא לן ש"ט לפגם מותר במין דפי רבי יודף?

ופנה, סברת פתוס' מבוססת על שיטת רב שחנף במשפו בשאינו מין גרע אדא אינו שאינו בעד דפי רבי יודף, אבד לדין דקי"ל כרבנן שמין במין בעד וזה שחנף אוסור פוא מפני חומרת כרת - יכ"ל לפיות שגם נ"ט לפגם אוסור.

5' שו"ע או"ח סי' תמ"ז סעיף י' ורמ"א

פשו"ע מיקל בנ"ט לפגם בפסח, ולפי פרא"א מנהג אשכנז לפחמ"ר - ואפילו משפו ונ"ט לפגם.

וכל זה בפסח ע"מ אבד קודם הפסח נ"ט לפגם מותר לכ"ע ולכן, אס בישלו מאכלי פסח בכ"י חנף שלכא פ"ה בן יומו - אס זה קרע בצרב פסח או לפנ' ע"פ מותר לאכילת את פתבשיל בפסח. אבד בפסח ע"מ אוסור.

ופנה, בשאר איסורים ראויין שצם נתבשל פיתר בכ"י איסור ולכא ברור אס פ"ה בן יומו מתירין את פפיתר מפני שמתם כלים אינם בני יומו. דגבי איסור חנף מנהג אשכנז לפחמ"ר -

6' רמ"א או"ח סי' תמ"ז סעיף פ', אבד בשומן מפותק... אוסור בפסח, ומ"ב ס"ק נ"ח

אין דפקד ולאכילתו בפסח אלא אס פתכוון לבשל את פמאכלים לשם פסח ופ"ה ברור לו אז שפכ"י אינו בן יומו. ואפילו באופן שכזה פ"ה אוסור לו לעשות כן לכתחלה.